

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Fordeling af Oksekød til trængende Personer.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 147, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 23).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Einer-Jensen): Vi har i Udvalget drøftet Forslaget i flere Møder og haft et Samraad med Socialministeren. Det er desværre ikke lykkedes at opnaa Enighed; der er af det konservative Mindretal stillet Ændringsforslag til § 6, der gaar ud paa, at det Beløb, der i Henhold til § 6 er stillet til Raadighed af Statskassen, skal udgaa. Jeg maa anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag og skal i øvrigt paa Flertallets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Søren P. Larsen: Forslaget om Fordeling af Oksekød til trængende Personer har været Genstand for en Udvalgsbehandling, hvor vi, som Ordføreren sagde, har drøftet de forskellige Fordelingsregler, der blev anvendt i Fjor, og vi har fra Ministeren faaet Oplysning om, hvorledes disse Fordelingsregler har virket i Forhold til Beregningerne, der forelaa fra Udvalget i Fjor. Vi har fra vor Side ønsket, at man kunde have faaet Fordelingsreglerne indarbejdet i Overensstemmelse med det Forslag, vi stillede i Fjor, gaaende ud paa, at Antallet af Sygekassemedlemmer i Kommunerne skulde lægges til Grund. Vi har ingen Tilslutning fundet til denne Opfattelse inden for Udvalget, der har afvist det. Endvidere har vi i Udvalget stillet et Spørgsmaal, idet det under Forhandlingerne i Folketinget ved første Behandling blev gjort gældende, at der var en Kommune, hvor man kun vilde anvende Kød, der var leveret igennem det kommunale Slagtehus, efter Kødmærker, og fra Socialministeren har vi faaet oversendt et Cirkulære af 22. December 1934, hvoraf det fremgaar, at Ministeren vil som almindelig Regel finde det rettest, at Kommunalbestyrelserne ved Lovens Gennemførelse ikke træffer Bestemmelser af denne Art.

Da vi ikke har faaet den Lov, der gaar forud for denne, selve Kødloven, endeligt vedtaget i Rigsdagen og ikke kender dens Udseende, har vi undladt at stille Ændringsforslag paa de Omraader, jeg har nævnt, og hvor der kunde være Grund til at stille Ændringsforslag, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om de Millioners Tilvejebringelse, som der er Tale om, heller ikke har kunnet finde nogen endelig Afgørelse, idet Forslaget først i Dag er blevet vedtaget her i Folketinget. Vi har derfor ikke stillet Ændringsforslag paa noget Omraade til dette Lovforslag, og vi afholder os fra at stemme. Det er vist bedst, at dette Lovforslag følges med det andet i det høje Landsting.

A. C. D. Petersen: Det foreliggende Forslag drøftedes jo her ved første Behandling for faa Dage siden. Jeg tillod mig da at stille forskellige Spørgsmaal til den højtærede Socialminister og fremsatte enkelte Indvendinger; men Socialministeren værdigede ikke Det konservative Partis Ordfører Svar paa disse Spørgsmaal. Dette kan naturligvis ikke fremme den Velvilje i Samarbejdet, som den højtærede Socialminister ellers altid vil kunne paaregne af det Parti, jeg har den Ære at tilhøre.

Vi har i og for sig ikke saa meget at indvende imod Uddelingen af Oksekød til trængende Personer. Vi finder blot den underlige Sammenblanding af Skattelov, Sociallovgivningen og en Foranstaltning til Højnelse af Priserne uheldig. Denne Sammenblanding har vi anket over ved første Behandling, og da vi vedblivende er af den Opfattelse, at en saadan Sammenblanding ikke er rimelig, har vi stillet Ændringsforslag om, at § 6 udgaa. Det vil sige, at vi foreløbig, saa længe vi ikke ved, hvorledes den Lov, som har Relation til denne, nemlig den egentlige Kødlov, kommer til at se ud efter Behandlingen i Landstinget, har akkviescèret ved, hvad der staar i Loven, nemlig at tage 3 Mill. Kr. af Kødpengene og bruge dem til Indkøb af Oksekød til trængende Personer; men § 6 kan vi ikke acceptere.

Vi stiller derfor dette Ændringsforslag, idet vi mener, at det er ganske urimeligt, at man ind i en almindelig Lovgivning ogsaa indsmugler Skattelovgivningsprincippet. Vi maa have den egentlige finansielle Lovgivning, Skattelovgivningen, for sig selv i en Helhed, saa den er overskuelig, og dernæst maa vi gennem en anden Lovgivning tage Stilling til, hvorledes disse Penge skal bruges. Men komme ind i den Praksis, at hver Gang man skal bruge et lille Beløb, skal man for